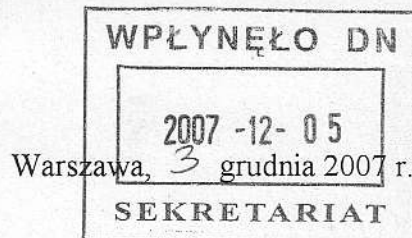

MINISTERSTWO GOSPODARKI
Departament Energetyki

DE-III-4080-7-HM/07
L.dz. 2848

Pani
Halina Pupacz
Prezes Polskiej Izby Paliw Płynnych
ul. Słomińskiego 19 lok. 521
00-195 Warszawa

Szanowna Pani Prezes,

W odpowiedzi na pismo z dnia 19 września 2007 r., dotyczące kwestii karania przedsiębiorców za sprzedaż paliw niewłaściwej jakości oraz propozycji zmian w ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – *Prawo energetyczne* (Dz. U. z 2006 r. Nr 89, poz. 625, z późn. zm.), przedstawiam następujące wyjaśnienia.

Polska Izba Paliw Płynnych prezentuje pogląd, że przedsiębiorcy wprowadzający do obrotu paliwa niewłaściwej jakości są podwójnie karani za ten sam czyn; z jednej strony przez sądy, a z drugiej przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki. Z poglądem tym nie można się zgodzić. Należy bowiem zauważyć, że postępowania administracyjne i karne dotyczące przedsiębiorców wprowadzających do obrotu paliwa niewłaściwej jakości mają zupełnie odmienny charakter. Odmienność ta sprawia, że postępowania te są od siebie zupełnie niezależne i względem siebie niekonkurencyjne.

Postępowanie administracyjne prowadzone przez Prezesa URE z mocy art. 56 ust. 1 pkt 12 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – *Prawo energetyczne* w sprawie nałożenia kary pieniężnej zmierza wyłącznie do oceny, czy zostały wypełnione przez przedsiębiorcę obowiązki wynikające z udzielonej mu koncesji, a więc czy zostały spełnione warunki, przy których dopuszczalne było prowadzenie działalności w tym zakresie. Kara jest wymierzana w sytuacji udokumentowania faktu naruszenia warunków koncesji (za samo działanie lub zaniechanie przedsiębiorcy).

Powyższy pogląd znalazł swoje odzwierciedlenie (zgodnie z informacją uzyskaną z Urzędu Regulacji Energetyki) również w orzecznictwie Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, który w wyroku z dnia 1 marca 2006 r., sygn. akt: XVII AmE 103/04 wskazał, iż Prezes URE nakłada na przedsiębiorcę karę pieniężną za naruszenie obowiązku koncesyjnego, a nie za wprowadzenie do obrotu paliwa o niewłaściwej jakości. Natomiast w wyroku z dnia 5 marca 2007 r., sygn. akt: XVII AmE 181/06, ww. Sąd stwierdził, że postępowanie w sprawie wymierzenia kary za naruszenia przez przedsiębiorcę warunków koncesji jest postępowaniem odrębnym od przeprowadzanego postępowania karnego, co sprawia, iż prowadzący je organ nie jest związany ustaleniami poczynionymi w postępowaniu karnym. Podkreślić również należy, że zgodnie z art. 30 ust. 2 ustawy – *Prawo energetyczne* oraz z art. 479⁴⁶ pkt 1 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – *Kodeks postępowania cywilnego* (Dz. U. Nr 43, poz. 296, z późn. zm.), odwołanie od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki przysługuje do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zatem każdy ukarany podmiot ma pełną ochronę sądową w tym zakresie.

W postępowaniu karnym prowadzonym w stosunku do przedsiębiorców, którzy naruszyli przepisy ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. *o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw* (Dz. U. Nr 169, poz. 1200) kara jest wymierzana za czyn polegający na wytwarzaniu, magazynowaniu, lub wprowadzaniu do obrotu paliw niespełniających wymagań jakościowych określonych w ustawie. Ustawa przewiduje również kary grzywny, jeśli sprawca powyższego czynu działa nieumyślnie.

Jak wynika z powyższego, twierdzenie Polskiej Izby Paliw Płynnych, że przedsiębiorca jest karany karą administracyjną przez Prezesa URE i jednocześnie prowadzone jest w tej samej sprawie postępowanie karne, które często kończy się umorzeniem postępowania, nie znajduje tu uzasadnienia.

W związku z powyższym zaproponowana przez Polską Izbę Paliw Płynnych zmiana ust. 2 w art. 56 ustawy – *Prawo energetyczne* w mojej ocenie jest niecelowa i niewłaściwa, gdyż obowiązujące obecnie przepisy Rozdziału 7 ustawy – *Prawo energetyczne* sprawdzają się w praktyce i nie powinny budzić wątpliwości interpretacyjnych. Ponadto, zgodnie z posiadanymi informacjami, analiza dotychczasowych działań Prezesa URE, podjętych w oparciu o informacje przekazane przez Głównego Inspektora Inspekcji Handlowej wskazuje, że nakładanie kar pieniężnych za nieprzestrzeganie obowiązków wynikających z warunków koncesji przyczynia się równocześnie do zmniejszania się ilości przedsiębiorców

wprowadzających do obrotu paliwa o niewłaściwej jakości. Należy też zwrócić uwagę, że uzależnienie wymierzenia kary administracyjnej od rozstrzygnięcia sądu, co sugeruje Pani Prezes w swoim piśmie, mogłoby być wprost postrzegane jako karanie dwa razy za to samo, z czym obecnie nie mamy do czynienia.

Chciałbym również zwrócić uwagę Pani Prezes na zakres ujawnianych przez Inspekcję Handlową uchybień związanych z rynkiem paliw ciekłych. Zgodnie z rocznymi raportami Głównego Inspektora Inspekcji Handlowej w 2005 r. aż 12,24% paliw oferowanych przez przedsiębiorców było niewłaściwej jakości, natomiast w 2006 r. – 4,85%. Dla porównania w innych krajach Unii Europejskiej wielkości te kształtowały się na poziomach: w Austrii – 2,6%, w Irlandii – 2,5%, na Łotwie – 1,5% i w Niemczech - 0,5%. Biorąc zatem pod uwagę, że funkcjonujący w Polsce system monitorowania i kontrolowania jakości paliw ma na celu przede wszystkim zapewnienie zaopatrzenia użytkowników w paliwo odpowiedniej jakości oraz uwzględniając wyniki powyższego porównania, można stwierdzić, że łagodzenie uregulowań prawnych dotyczących nakładania kar nie ma uzasadnienia.

Z poważaniem

ZASTĘPCA DYREKTORA
Zbigniew Kamiński